

 <p>FAKULTA FILOZOFICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PÍLZNI</p> <p>Katedra filozofie</p>	<p>PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE</p>
--	--

Práce: bakalářská

Posudek: vedoucí

Práci hodnotil(a): Mgr. Daniela Blahutková, Ph.D.

Práci předložil(a): Johana Suchardová

Název práce: Romano Guardini o evropské kultuře a umění

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Práce si klade za cíl představit myšlení katolického teologa a filozofa Romana Guardiniho v oblastech uvedených v názvu práce. Tento cíl v zásadě naplňuje.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Autorka představila zvolené téma formou kompilace. Shromáždila vhodný okruh sekundární literatury, zorientovala se v Guardiniho biografii a v jeho spisu Konec novověku z r. 1950. Z primární literatury se spíše jen pokusila zabývat také Guardiniho texty o umění, které r. 2009 vyšly v českém překladu, a dílem Svět a osoba. Udělala si tak představu o Guardiniho myšlení o člověku, kultuře, o tom, jak uvažuje o umění jako teolog a jako filozof. V práci postupně představuje život a dílo, upozorňuje na to, že Guardini psal již ve 20. letech 20. století příležitostné texty o umění (přičemž si podrobněji všímá Guardiniho spolupráce s architektem Rudolfem Schwarzem, společného promýšlení i realizace sdílených představ o moderní sakrální architektuře) a následně ukazuje, jak cit pro duchovní situaci doby, který přicházel ke slovu i v textech o umění, vede Guardiniho k tezi o konci novověku a jejímu rozpracování ve stejnojmenném spisu. Tento postup považují za obhajitelný. Je škoda, že z textů souboru O podstatě uměleckého díla není ani jeden samostatně vyložen, v práci navíc není zmíněno, co z Guardiniho díla a proč je sledováno jen okrajově nebo vůbec. Kapitoly o Guardiniho pojetí novověku jsou správně vedeny pozorností k trojici pojmů příroda, subjekt, kultura, zde autorka také dobře využívá inspirace z díla Svět a osoba. Z podání Guardiniho teze o konci novověku je ovšem zřejmá jen malá pozornost vůči dobovému kontextu vzniku tohoto spisu a nehledání příbuznosti s myšlením o člověku a duchovní situaci doby např. u M. Schelera, K. Jasperse, M. Heideggera, ev. O. Spenglera. Charakter textu je místy závislý na použitých zdrojích, občas je nejasná návaznost odstavců.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Text je psán víceméně bez gramatických chyb, místy se vyskytují zjednodušující formulace. (Např. o rozvoji novověké představy o světě na s. 29: „Dle Guardiniho se ale nyní objevuje nový trend, protože lidé si uvědomují, že chtějí rozšiřovat své obzory a jít v poznání dál.“) V seznamu použité literatury není rozlišena primární a sekundární literatura. Ostatní formální náležitosti práce jsou provedeny pečlivě.

STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Autorka se s tématem vyrovnala, práce má ovšem kompilativní, popisný charakter.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Na s. 31 ukazujete, že podle Guardiniho se v novověku postupně mění poměr člověka k přírodě (místo metafory „matky přírody“ a jejího prožívání se prosazuje spíše věcný, technicky orientovaný vztah k rezervoáru zdrojů; odtud Guardini odvozuje svůj pohled na budoucnost západní kultury a lidské existence v ní). Zároveň podle Vás (s. 31) Guardini píše, že „od jistého okamžiku se kultura sama stane zlem a že je třeba návratu k přírodě, která je jediná ryzí a nevinná“. Uveďte na pravou míru, zda Guardini opravdu takové úvahy spojuje a proč je představujete v jedné souvislosti.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

velmi dobře

Datum: 27.5.2019

Podpis:

